

Loven gennemførtes ved den afsluttende Behandling i Folketinget med 77 Stemmer mod 45 og i Landstinget med 38 Stemmer mod 33, efter at Ordførerne for saavel Venstre som Det konservative Folkeparti og (i Folketinget) Det frie Folkeparti havde anbefalet at stemme imod. Hverken Retsforbundet eller Danmarks kommunistiske Parti deltog i Samlingen 1936—37 i Forhandlingerne om Lovforslaget.

Angaaende *Venstres* Stilling til Sagen udtales i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, at man i og for sig ikke har »principielle Betæneligheder ved Lovforslaget, men finder en Række meget væsentlige Enkeltheder uheldigt udformet«. Det gælder *Børnefradragene*, som der vel i visse Tilfælde kan være Grund til at forhøje ud over det nuværende Maksimum, men som ikke bør kunne forhøjes ubegrænset. Det gælder endvidere de i § 9, Stk. 3, fastsatte *Forhøjelsesprocenter*, som fortsat bør være 30 og 40. Det gælder endelig *Erhvervsbeskatningen*, hvor man efter Partiets Opfattelse ved Fordelingen af Skatten maa tage et videregaaende Hensyn til Opholdskommunen, og hvor man ved Skattens Paaligning maa tage et vist Hensyn til den Omstændighed, at Opholdskommunen ofte har en langt højere Ejendomsbeskatning end Erhvervskommunen. Forhøjelsen af *Selskabsskattens* Maksimumsprocent stemte Partiet for, hvorimod det gik imod, at der indførtes en Minimumsprocent; dette sidste begrundede Ordføreren (*Kjær*) under Forhandlingerne med, at Følgen vilde blive, »at visse Virksomheder, der i og for sig naturligt hører hjemme i Oplandskommuner, Landkommuner, vil sige som saa: Vi flytter ind til Byerne; naar vi alligevel skal betale lige saa meget, er der derinde visse Fordele, som vi ønsker at drage Nytte af«.

Ud fra disse Synspunkter stillede Venstres Udvalgsmedlemmer til anden Behandling i Folketinget dels alene, dels i Samarbejde med de Konservative, en Række Ændringsforslag, som imidlertid alle forkastedes, og som Partiet derfor fandt det unyttigt at gentage i Landstinget. Særlig skal nævnes, at man med Hensyn til *Indtægtsbrøkens Beregning* foreslog Opholdskommuneskatten lagt sammen med det Beløb, som Skatteyderen »efter de i Kommunen gældende Regler vilde komme til at svare i Ejendomsskat, dersom han besad en Ejendom, vurderet til 10 000 Kr.s Ejendomsskyld med 3 000 Kr.s Grundskyld«. — *Statstjenestemændene* ønskede Venstre som hidtil fritaget for Erhvervsstat, og det foresloges, at *Erhvervsskattens Indtægtsgrænse* skulde være 5 000 Kr. i Stedet for 3 000 Kr.

Fra *konservativ* Side gøres i Folketingets Udvalgsbetænkning gældende, at Regeringsforslaget vil føre til en saa stærk